

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 16Cpr/1/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114200614
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Doricová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2017:1114200614.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave sudkyňou JUDr. Zuzanou Doricovou v spore žalobcu C. trvale bytom P. právne zastúpený Mgr. Zuzana Zajíčková, advokátka, Advokátska kancelária Dostojevského rad 17, 811 09 Bratislava proti žalovanému Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, Nám. Ľ. Štúra 1, 812 35 Bratislava, IČO: 42181810 o náhradu funkčného platu v súvislosti s neplatným skončením štátnozamestnaneckého pomeru takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu funkčného platu vo výške 52.727,04 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 1.423,50 eur odo dňa 10.01.2014 do zaplataenia (za december 2013), 5,25% ročne zo sumy 1.440,42 eur odo dňa 10.02.2014 do zaplataenia (za január 2014), 5,25% ročne zo sumy 1.440,42 eur odo dňa 10.03.2014 do zaplataenia (za február 2014), 5,25% ročne zo sumy 1.440,42 eur odo dňa 10.04.2014 do zaplataenia (za marec 2014), 5,25% ročne zo sumy 1.440,42 eur odo dňa 10.05.2014 do zaplataenia (za apríl 2014), 5,15% ročne zo sumy 1.440,42 eur odo dňa 10.06.2014 do zaplataenia (za máj 2014), 5,15% ročne zo sumy 1.440,42 eur odo dňa 10.07.2014 do zaplataenia (za jún 2014), 5,15% ročne zo sumy 1.440,42 eur odo dňa 10.08.2014 do zaplataenia (za júl 2014), 5,05% ročne zo sumy 1.440,42 eur odo dňa 10.09.2014 do zaplataenia (za august 2014), 5,05% ročne zo sumy 1.440,42 eur odo dňa 10.10.2014 do zaplataenia (za september 2014), 5,05% ročne zo sumy 1.440,42 eur odo dňa 10.11.2014 do zaplataenia (za október 2014), 5,05% ročne zo sumy 1.440,42 eur odo dňa 10.12.2014 do zaplataenia (za november 2014), 5,05% ročne zo sumy 1.440,42 eur odo dňa 10.01.2015 do zaplataenia (za december 2014), 5,05% ročne zo sumy 1.454,46 eur odo dňa 10.02.2015 do zaplataenia (za január 2015), 5,05% ročne zo sumy 1.454,46 eur odo dňa 10.03.2015 do zaplataenia (za február 2015), 5,05% ročne zo sumy 1.454,46 eur odo dňa 10.04.2015 do zaplataenia (za marec 2015), 5,05% ročne zo sumy 1.454,46 eur odo dňa 10.05.2015 do zaplataenia (za apríl 2015), 5,05% ročne zo sumy 1.454,46 eur odo dňa 10.06.2015 do zaplataenia (za máj 2015), 5,05% ročne zo sumy 1.454,46 eur odo dňa 10.07.2015 do zaplataenia (za jún 2015), 5,05% ročne zo sumy 1.463,64 eur odo dňa 10.08.2015 do zaplataenia (za júl 2015), 5,05% ročne zo sumy 1.463,64 eur odo dňa 10.09.2015 do zaplataenia (za august 2015), 5,05% ročne zo sumy 1.463,64 eur odo dňa 10.10.2015 do zaplataenia (za september 2015), 5,05% ročne zo sumy 1.463,64 eur odo dňa 10.11.2015 do zaplataenia (za október 2015), 5,05% ročne zo sumy 1.463,64 eur odo dňa 10.12.2015 do zaplataenia (za november 2015), 5,05% ročne zo sumy 1.463,64 eur odo dňa 10.01.2016 do zaplataenia (za december 2015), 5,05% ročne zo sumy 1.500,90 eur odo dňa 10.02.2016 do zaplataenia (za január 2016), 5,05% ročne zo sumy 1.500,90 eur odo dňa 10.03.2016 do zaplataenia (za február 2016), 5,00% ročne zo sumy 1.500,90 eur odo dňa 10.04.2016 do zaplataenia (za marec 2016), 5,00% ročne zo sumy 1.500,90 eur odo dňa 10.05.2016 do zaplataenia (za apríl 2016), 5,00% ročne zo sumy 1.500,90 eur odo dňa 10.06.2016 do zaplataenia (za máj 2016), 5,00% ročne zo sumy 1.500,90 eur odo dňa 10.07.2016 do zaplataenia (za jún 2016), 5,00% ročne zo sumy 1.500,90 eur odo dňa 10.08.2016 do zaplataenia (za júl 2016), 5,00% ročne zo sumy 1.500,90 eur odo dňa 10.09.2016 do zaplataenia (za august 2016), 5,00% ročne zo sumy 1.500,90 eur odo dňa 10.10.2016 do zaplataenia (za september 2016), 5,00% ročne zo sumy 1.500,90 eur odo dňa 10.11.2016 do zaplataenia (za október 2016), 5,00% ročne zo sumy 1.500,90 eur odo dňa 10.12.2016 do zaplataenia (za november 2016), do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu vo zvyšku zamietal.

III. Súd v súvislosti s nárokom žalobcu na určenie neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% a v súvislosti s nárokom žalobcu na náhradu funkčného platu a nároku na odmenu pri dosiahnutí 50 rokov veku žalobcovi voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 66%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Bratislava I dňa 13.01.2014 domáhal voči žalovanému určenia, že výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru doručená 30.09.2013 je neplatná a štátnozamestnanecký pomer medzi žalobcom a žalovaným naďalej trvá a zároveň žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu funkčný plat z dôvodu neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru vo výške 1.423,50 eur mesačne za obdobie od 01.12.2013 až do času, kým mu bude pridelovaná práca podľa opisu činnosti štátnozamestnaneckého miesta, ktoré zastával a úroky z omeškania v zákonnej výške za každý jednotlivý mesiac uvedeného obdobia, vždy od 10. dňa nasledujúceho kalendárneho mesiaca, za ktorý bol plat splatný a náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia.

Žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe Rozhodnutia o vymenovaní do dočasnej štátnej služby zo dňa 04.02.2009 vstúpil do štátnozamestnaneckého pomeru so žalovaným na štátnozamestnanecké miesto na odbor životného prostredia (2.20), organizačný útvar sekcia geológie a prírodných zdrojov - odbor geológie a prírodných zdrojov vo funkcii hlavný štátny radca. Následným rozhodnutím o zmene štátnozamestnaneckého pomeru a následne uzavretých dodatkov k služobnej zmluve žalobcu žalobca bol ku dňu 30.09.2013 zaradený v odbore štátnej služby: 2.20 - Životné prostredie, druh štátnej služby: stála štátna služba, funkcia : hlavný štátny radca, organizačný útvar: Odbor koncepčných činností v sekcii ochrany prírody a tvorby krajiny s platovou triedou 10. Minister životného prostredia dňa 27.09.2013 vydal Rozhodnutie č. 25/2013-1.6., ktorým sa vydal Organizačný poriadok Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, ktorým bol s účinnosťou od 01.10.2013 okrem iného v sekcii ochrany prírody a tvorby krajiny - 2. zrušený organizačný útvar - odbor koncepčných činností - 2.1. vrátane ich hlavnej činnosti (bod II) a zároveň zriadený v sekcii ochrany prírody a tvorby krajiny - 2 odbor ochrany prírody - 2.1., odbor tvorby krajiny - 2.2. a odbor štátnej správy ochrany prírody - 2.3.(bod III). Žalovaný listom zo dňa 30.09.2013 osobne doručil žalobcovi výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 47 písmeno b) zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe z dôvodu, že rozhodnutím ministra životného prostredia Slovenskej republiky z 27.09.2013 č. 25/2013-1.6, ktorým sa vydáva Organizačný poriadok Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky sa s účinnosťou od 01.10.2013 organizačný útvar odbor koncepčných činností v sekcii ochrany prírody a tvorby krajiny a štátnozamestnanecké miesto vo funkcii hlavný štátny radca v odbore štátnej služby 2.20 - Životné prostredie, na ktorom bol žalobca podľa služobnej zmluvy č. 6505/2010-1.6. zo dňa 27.04.2010 v znení jej neskorších dodatkov a zmien zaradený, sa zrušilo a služobný úrad Ministerstvo životného prostredia SR nemal iné vhodné štátnozamestnanecké miesto, na ktoré by mohol byť trvale preložený. Štátnozamestnanecký pomer mal byť ukončený uplynutím dvojmesačnej výpovednej lehoty. Žalobca považoval výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru za neplatnú z dôvodu, že žalovaný nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z § 47 písmeno b) zákona č. 400/2009 Z.z. keď neponúkol mu iné vhodné štátnozamestnanecké miesto i keď ním preukázateľne disponoval, nakoľko ako to vyplývalo z prílohy č. 8 k rozhodnutiu ministra bolo vytvorených o 4 viac miest ako bolo zrušených a už v čase dania výpovede mal žalovaný vedomosť o tom, že disponuje neobsadenými štátnozamestnaneckými miestami, na obsadenie, niektorých z nich o mesiac neskôr vypísal výberové konanie. Žalobca ďalej uviedol, že okrem nesplnenia ponukovej povinnosti neboli splnené ani ďalšie hmotnoprávne podmienky dania výpovede a to, že nebola daná príčinná súvislosť medzi rozhodnutím ministra č. 25/2013- 1.6, ktorým sa vydáva s účinnosťou od 01.10.2013 Organizačný poriadok a nadbytočnosťou žalobcu. Žalobca zároveň navrhol, aby súd rozhodol vo veci čiastočným rozsudkom tak, že o nároku týkajúceho sa náhrady funkčného platu s príslušenstvom a trov konania rozhodne po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku v časti o určenie, že výpoveď je neplatná, keďže sumu istiny náhrady funkčného platu nie je možné ustáliť z dôvodu, že nárok žalobcu sa každý mesiac zvyšoval.

2. Žalovaný žiadal žalobcu ako nedôvodnú zamietnuť v celom rozsahu, keď mal za to, že výpoveď podľa § 47 písmeno b) zákona o štátnej službe, ktorá bola dňa 30.09.2014 daná žalobcovi

bola daná v súlade so zákonom, keďže boli naplnené všetky hmotnoprávne podmienky výpovede. Žalovaný uviedol, že rozhodnutím ministra životného prostredia SR z 27.09.2013 č. 25/2013-1.6 s účinnosťou od 01.10.2013 bola uskutočnená organizačná zmena, účelom ktorej bola predovšetkým racionalizácia a efektívne rozloženia pracovných síl podľa aktuálnych potrieb zamestnávateľa a to znížením obsadenosti funkčných miest a prerozdelením agendy zabezpečovanej nadbytočnými zamestnancami medzi ostatných zamestnancov a tým aj spojené zníženie výdavkov na účte 610 (mzdy a platy) o 5%. Predmetná organizačná zmena sa okrem iného týkala aj sekcie ochrany prírody a tvorby krajiny, v ktorej bol okrem iného zrušený aj organizačný útvar odboru koncepčných činností, v rámci ktorého bolo zrušené aj štátnozamestnanecké miesto žalobcu. Poukázal na skutočnosťou, že z ustálenej súdnej praxe jednoznačne vyplýva, že rozhodnutie o organizačnej zmene je výlučne v kompetencii zamestnávateľa ako ak , že výber zamestnanca, ktorý sa stal nadbytočným v dôsledku organizačnej zmeny, je výlučným rozhodnutím zamestnávateľa a súd nemôže v tomto smere preskúmavať rozhodnutie zamestnávateľa. Ďalej uviedol, že v dôsledku organizačnej zmeny síce bolo vytvorených viac štátnozamestnaneckých miest (21) ako zrušených (20), ale uvedené výlučne súviselo so zaradením pracovníkov, ktorí pred organizačnou zmenou zastávali funkcie vedúcich štátnych zamestnancov a zrušením ich funkcie museli byť zaradení na svoje pôvodné pracovné pozície pričom funkcie vedúcich štátnych zamestnancov ostali dočasne neobsadené. V čase kedy bola daná výpoveď žalobcovi nedisponoval žiadnym iným voľným a teda ani vhodným miestom pre žalobcu a z toho dôvodu bola daná žalobcovi v súlade s § 47 písmeno b) zákona o štátnej službe výpoveď. Svoju ponukovú povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona o štátnej službe si splnil a vyjadril sa k všetkým žalobcom uplatneným námietkam, pre ktoré považoval výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru za neplatnú.

3. Súd po vykonanom dokazovaní rozhodol vo veci na návrh žalobcu podľa v tom čase účinného § 152 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku čiastočným rozsudkom č.k. 16Cpr 1/2014-254 zo dňa 21. septembra 2015 tak, že určil, že výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru doručená žalobcovi dňa 30.09.2013 je neplatná a štátnozamestnanecký pomer medzi žalobcom a žalovaným naďalej trvá. Súd zároveň rozhodol, že o nároku žalobcu na zaplatenie funkčného platu z dôvodu neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru a o náhrade trov konania rozhodne v konečnom rozhodnutí.

3.1. Na základe odvolania žalovaného vo veci rozhodol Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací rozsudkom č.k. 9CoPr/1/2016-288 zo dňa 20. apríla 2017 tak, že napadnutý čiastočný rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

3.2. Čiastočný rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 16Cpr 1/2014-254 zo dňa 21. septembra 2015, ktorým súd určil, že výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru doručená žalobcovi dňa 30.09.2013 je neplatná a štátnozamestnanecký pomer medzi žalobcom a žalovaným naďalej trvá a rozhodol, že o zaplatení funkčného platu žalobcovi z dôvodu neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru a o náhrade trov konania rozhodne v konečnom rozhodnutí, nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 9CoPr/1/2016-288 zo dňa 20. apríla 2017, dňa 31.05.2017.

3.3. Predmetom konania po nadobudnutí právoplatnosti čiastočného rozsudku tunajšieho súdu o určení neplatnosti výpovede zo štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu danej žalovaným č.k. 16Cpr 1/2014-254 zo dňa 21. septembra 2015 bol nárok žalobcu na zaplatenie náhrady funkčného platu žalobcu v súvislosti s neplatným skončením štátnozamestnaneckého pomeru odo dňa 01.12.2013.

4. Podľa § 470 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte Civilného sporového poriadku) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 470 ods. 2 Civilného sporového poriadku právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

4.1. Žaloba žalobcu bola podaná na súd za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ale súd konal podľa ustanovení Civilného sporového poriadku, nakoľko z citovaného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku vyplýva, že v prebiehajúcom konaní sa uplatní tzv. princíp okamžitej použiteľnosti novej právnej úpravy, teda po nadobudnutí účinnosti Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.07.2016, sa v konaní postupuje podľa novej právnej úpravy.

4.2. Súd poučil strany sporu o procesných právach a povinnostiach strán sporu podľa § 160 Civilného sporového poriadku a podľa § 153 a § 154 Civilného sporového poriadku písomne.

5. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 28.09.2017 požiadal o pripustenie zmeny petitu žaloby, keď nárok v súvislosti s neplatným skončením štátnozamestnaneckého pomeru vyčíslil a uviedol, že voči žalovanému si uplatňuje náhradu funkčného platu spolu vo výške 61.927,14 eur s úrokom z omeškania za každý jednotlivý mesiac za obdobie od neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru do dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci určenia neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru so zohľadnením valorizácie miezd v danom období a nárok na zaplatenie sumy vo výške 1.539,78 eur s príslušenstvom titulom vyplatenia odmeny žalobcovi pri dosiahnutí 50. rokov veku v zmysle Kolektívnej zmluvy.

6. Súd uznesením č.k. 16Cpr 1/2014-305 zo dňa 29. septembra 2017 podľa § 142 Civilného sporového poriadku pripustil žalobcom požadovanú zmenu petitu žaloby podľa, ktorého sa žalobca voči žalovanému domáhal náhrady funkčného platu spolu vo výške 61.927,14 eur s príslušenstvom za ten ktorý mesiac od 01.12.2013 do 31.05.2017 a zaplatenia odmeny pri dosiahnutí 50. rokov veku vo výške 1.539,78 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania.

7. Žalobca nárok na zaplatenie náhrady funkčného platu a uplatnenej odmeny pri dosiahnutí 50. rokov veku odôvodnil tým, že pri výpočte výšky funkčného platu za jednotlivé mesiace zohľadnil valorizáciu miezd v danom období v zmysle nariadenia vlády, ktorými sa ustanovujú zvýšené platové tarify štátnych zamestnancov a to nariadenie vlády SR č. 550/2009 pre rok 2013, nariadenie vlády SR č. 440/2013 pre rok 2014, nariadenie vlády SR č. 394/2014 pre rok 2015 rozdelený na 2 obdobia (od januára 2015 do júna 2015 a od júla 2015 do decembra 2015), nariadenie vlády SR č. 431/2015 pre rok 2016 pre obdobie od 01.01.2016 do 31.05.2016, ktoré bolo zrušené nariadením vlády SR č. 365/2016 pre obdobie od 01.01.2017 do 31.05.2017. Žalobca si uplatnil v zmysle uvedeného náhradu funkčného platu za december 2013 v sume 1.423,50 eur, od januára 2014 do decembra 2014 v sume 1.440,42 eur, od januára 2015 do júna 2015 v sume 1.454,46 eur, od júla 2015 do decembra 2015 v sume 1.463,64 eur, od januára 2016 do decembra 2016 v sume 1.500,90 eur, od januára 2017 do mája 2017 v sume 1.539,78 eur s úrokom z omeškania od 10. dňa v tom ktorom nasledujúcom kalendárnom mesiaci. S uplatneným úrokom z omeškania žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/116/2008 zo dňa 17.12.2009. Nárok na náhradu funkčného platu za obdobie od 01.12.2013 do 31.05.2017 žalobca odôvodnil tým, že i napriek tomu, že sa zapojil do práce u iného zamestnávateľa, nebolo to u zamestnávateľa, ktorý je služobným úradom podľa zákona o štátnej službe počas doby, za ktorú je služobný úrad povinný poskytnúť mu funkčný plat z dôvodu neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru a poukázal na ustanovenie § 96 ods. 1 zákona č. 55/2017 Z.z. o štátnej službe. Žalobca ďalej uviedol, že by nebolo spravodlivé postihnúť žalobcu znížením mzdy, nakoľko žalobca bol najskôr dlhodobo nezamestnaný, minul svoje úspory a bez pomoci rodiny by mal vážne existenčné problémy.

8. Žalovaný sa k nároku žalobcu na náhradu funkčného platu v súvislosti s neplatným skončením štátnozamestnaneckého pomeru vo výške 61.927,14 eur s príslušenstvom a k nároku žalobcu na zaplatenie odmeny pri dosiahnutí 50. rokov veku vo výške 1.539,78 eur s príslušenstvom písomne vyjadril a uviedol, že nesúhlasí s uplatneným nárokom žalobcu na náhradu funkčného platu z dôvodu, že žalobca bol evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny od 01.12.2013 do 31.07.2014 t.j. od skončenia štátnozamestnaneckého pomeru a poberal dávky v nezamestnanosti a následne ako vyplýva z potvrdenia Sociálnej poisťovni pobočka Bratislava žalobca vykonával prácu v období od 01.08.2014 do 31.10.2014 v pracovnom pomere, v období od 22.09.2014 do 29.10.2014 vykonával prácu na základe dohody o vykonaní práce, v období od 01.11.2014 do 23.01.2016 vykonával podnikateľskú činnosť, v období od 06.03.2015 do 17.08.2015 ako občan - osobný asistent a v období od 18.08.2015 ako zamestnanec v pracovnom pomere prakticky nepretržite až do opätovného nástupu do práce u žalovaného dňa 05.10.2017, z čoho vyplýva, že žalobca mal pravidelný stabilný príjem. Žalovaný žiadal, aby súd pri stanovení výšky náhrady mzdy uplatnil moderačné právo v súlade s § 79 ods. 2 Zákonníka práce a určil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi mzdu za čas dvanásť mesiacov od 01.12.2013 s prihliadnutím na skutočnosť, že žalobca si našiel prácu u iného zamestnávateľa a poberal stabilný príjem. Žalovaný ďalej uviedol, že v dôsledku skončenia štátnozamestnaneckého pomeru vyplatil žalobcovi v mesiaci december 2013 odstupné vo výške 4.270,50 eur teda vo výške trojnásobku funkčného platu žalobcu a žiadal, aby súd pri stanovení výšky náhrady mzdy zohľadnil

túto skutočnosť . Žalovaný tiež poukázal na ustanovenie § 79 ods. 2 Zákonníka práce, podľa ktorého náhrada mzdy môže byť priznaná najviac za čas 36 mesiacov a uviedol, že v vyčíslení výšky funkčného platu žalobcom až do právoplatnosti rozhodnutia súdu , ktorým súd určil, že výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru je neplatná, nesúhlasí a to za obdobie, ktoré presahuje zákonom stanovené obdobie, za ktoré môže byť náhrada mzdy priznaná. Žalovaný žiadal aby súd v prípade ak neuplatní moderačné právo a prizná žalobcovi náhradu mzdy v rozsahu 36 mesiacov tak od tak priznanej sumy odpočítal dávky v nezamestnanosti, príjmy z pracovnoprávných, iných obdobných vzťahov ako aj príjmy z podnikateľskej činnosti a výšku odstupného vyplatené žalobcovi. Vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobcu na zaplatenie odmeny pri dosiahnutí 50 rokov veku žalovaný uviedol, že vzhľadom ku skutočnosti, že predmetom konania je náhrada mzdy (funkčného platu) pričom odmenu pri dosiahnutí 50 rokov veku nemožno stotožňovať s náhradou mzdy resp. ju za náhradu mzdy považovať, nejde o rovnaké mzdové nároky a preto takto uplatnený nárok žalobcu rozporuje a žiada, aby súd žalobu v časti uplatneného nároku na zaplatenie odmeny zamietol.

9. Žalobca k žiadosti žalovaného ohľadne odpočítania vyplatených dávok v nezamestnanosti, príjmov z pracovnoprávných vzťahov a príjmov z podnikateľskej činnosti a k zohľadneniu vyplateného odstupného pri skončení štátnozamestnaneckého pomeru uviedol, že vyplatené dávky v nezamestnanosti sú pohľadávkou úradu práce a preto by súd na túto námietku nemal prihliadať. Vo vzťahu k započítaniu vyplateného odstupného poukázal na § 260 Zákonníka práce, ktorý jasne uvádza, že vrátenie neprávom vyplateného odstupného môže zamestnávateľ od zamestnanca požadovať v lehote 3 rokov od výplaty a keďže si žalovaný ako zamestnávateľ túto pohľadávku neuplatnil na súde v lehote do 3 rokov, nie je možné odstupné započítať. Žalobca poukázal i na judikát NS SR sp. zn. 2 Cdo 103/2008, podľa ktorého pohľadávky z pracovnoprávných vzťahov sú také pohľadávky, ktoré nemožno započítať a ani nie je možné započítanie jednostranných úkonom. I v prípade ak by povinnému vznikol proti oprávnenému nim tvrdený nárok nemôže byť jeho započítanie dôvodom pre zánik pohľadávky oprávneného vymáhanej v tomto konaní, keďže takýto zákonný postup nie možný. K uplatnenej žiadosti o realizovanie moderačného práva v zmysle § 79 ods. 2 Zákonníka práce a priznanie nároku žalobcu na náhradu funkčného platu len za obdobie 12 mesiacov od 01.12.2013 žalobca poukázal judikát NS SR sp. zn. 6Cdo 157/2010, v ktorom sa uvádza hodnotová zmena v právnom poriadku, ktorá mala za následok zmenu významu normatívneho textu právneho pravidla obsiahnutého v § 79 ods 2 Zákonníka práce, ktoré treba vykladať tak, že súd môže na žiadosť zamestnávateľa náhradu mzdy na čas presahujúci 9 mesiacov primerane znížiť prípade vôbec nepriznať len výnimočne a to v prípadoch ak výkon práva na náhradu mzdy z neplatného pracovného pomeru zaručeného ustanovením § 79 ods. 1 Zákonníka práce by bol v rozpore s dobrými mravmi v zmysle čl. 2 Zákonník práce. Žalobca mal za to, že by bolo nespravodlivé keby súd vyhovel žiadosti žalovaného, ktorý by takýmto spôsobom mal v prospech z vlastného protiprávneho konania. Žalovaný na viac nijakým spôsobom nepreukázal svoje tvrdenia dôkazmi a ani nevyčísli výšku nároku o ktorý žiada znížiť náhradu mzdy žalobcu. Žalobca tiež poukázal na skutočnosť, že jeho príjmy z pracovnoprávných vzťahom ako aj z podnikateľskej činnosti boli neporovnateľne nižšie ako bol jeho funkčný plat, na ktorý by mal nárok keby s ním nebol protiprávne skončený štátnozamestnanecký vzťah. V roku 2014 bol základom dane podľa daňového priznania 0,00 eur, v roku 2015 vo výške 2.010,41 eur a v roku 2016 vo výške 4.048,08 eur. Poukázal tiež na to, že bol nezamestnaný dlhodobo, že sa musel nejakým spôsobom zamestnať pretože platil hypotéku a má rodinu a bolo by v rozpore s dobrými mravmi kedy si nehladal spôsob svojej obživy a špekulatívne by čakal na to, že mu súd prizná celý nárok len preto, že nemal iný príjem.

10. Súd vo veci nároku žalobcu na náhradu funkčného platu v súvislosti s neplatným skončením štátnozamestnaneckého pomeru vykonal dokazovanie rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č.k. 16Cpr 1/2014-254 zo dňa 21. septembra 2015, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 9CoPr/1/2016-288 zo dňa 20. apríla 2017 a vykonal stranami všetky označené dôkazy oboznámením sa s predloženými listinnými dokladmi - oznámenie o výške a zložení funkčného platu číslo 3304/2013-1.8.1 zo dňa 28.06.2013, mzdový list žalobcu pre rok 2013, potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava č.k. BAI/OSAP/ZAM/2013/50104 zo dňa 23.07.2014 a zo dňa 21.08.2014, rozhodnutie Sociálnej poisťovne pobočka ústredie číslo 32201/2013-BAM-DvN zo dňa 19.12.2013 vo veci nároku na dávku v nezamestnanosti, potvrdenie Sociálnej poisťovne pobočka ústredie číslo 22057-2451/BAM-2017 zo dňa 25.09.2017 vo veci evidencie žalobcu v registri poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia vedenom Sociálnou poisťovňou, výpis zo živnostenského registra obchodné

meno Ing. Roman Zoller, IČO: 34959246. Kolektívne zmluvy pre štátnych zamestnancov štátnej služby na rok 2012,2014,2015,2017 a daňové priznania žalobcu za rok 2016,2015,2014.

11. Súd mal v konaní po oboznámení sa s obsahom listinných dokladov a na základe zhodných tvrdení strán za preukázané, že

11.1. Výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru, ktorú súd určil za neplatnú, bola žalobcovi osobne doručená dňa 30.09.2013. Výpovedná lehota uplynula dňa 30.11.2013.

11.2. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 13.01.2014 domáhal voči žalovanému určenia, že výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru doručená 30.09.2013 je neplatná a štátnozamestnanecký pomer medzi žalobcom a žalovaným naďalej trvá a domáhal sa uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu funkčný plat z dôvodu neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru vo výške 1.423,50 eur mesačne za obdobie od 01.12.2013 až do času, kým nebude žalobcovi prideľovaná práca podľa opisu činnosti štátnozamestnaneckého miesta, ktoré zastával a úroky z omeškania v zákonnej výške za každý jednotlivý mesiac uvedeného obdobia, vždy od 10. dňa nasledujúceho kalendárneho mesiaca, za ktorý bol funkčný plat splatný a náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia.

11.3. Okresný súd Bratislava I čiastočným rozsudkom č.k. 16Cpr 1/2014-254 zo dňa 21. septembra 2015, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 9CoPr/1/2016-288 zo dňa 20. apríla 2017, dňa 31.05.2017 určil, že výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru doručená žalobcovi dňa 30.09.2013 je neplatná a štátnozamestnanecký pomer medzi žalobcom a žalovaným naďalej trvá.

11.4. Podľa oznámenie o výške a zložení funkčného platu číslo 3304/2013-1.8.1 zo dňa 28.06.2013 funkčný plat žalobcu s účinnosťou od 01.07.2013 bol vo výške 1.423,50 eur.

11.5. Žalobca po skončení štátnozamestnaneckého pomeru so žalovaným bol odo dňa 01.12.2013 vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a to do 31.07.2014 ako to vyplýva z potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava BAI/OSAP/ZAM/2013/50104 zo dňa 21.08.2014.

11.6. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne pobočka Bratislava číslo 32201/2013-BAM-DvN zo dňa 19.12.2013 vo veci nároku žalobcu na dávku v nezamestnanosti bola žalobcovi priznaná dávka v nezamestnanosti vo výške 50% denného vymeriavacieho základu 50,7155 eur od 01.12.2013 na obdobie šiestich mesiacov.

11.7. Podľa potvrdenia Sociálnej poisťovne pobočka Bratislava číslo 22057-2451/BAM-2017 zo dňa 25.09.2017 bol žalobca evidovaný v registri poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia vedenom Sociálnou poisťovňou

ako zamestnanec v pracovnom pomere v období

od 01.11.2010 do 30.11.2013 Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky,

od 01.08.2014 do 31.10.2014 IKEA Bratislava, s.r.o.,

od 18.08.2015 do 31.01.2016 DEPAUL SLOVENSKO, nezisková organizácia,

od 01.02.2016 do 31.07.2016 Vysoká škola zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety, N.O.,

od 22.08.2016 do 31.12.2016 DEPAUL SLOVENSKO, nezisková organizácia,

od 01.01.2017 do 30.06.2017 Vysoká škola zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety, N.O.,

od 01.08.2017 DEPAUL SLOVENSKO, nezisková organizácia,

ako zamestnanec - dohoda o vykonaní práce v období

od 22.09.2014 do 29.10.2014 Ing. Erich Seemann - FLORA EXOTIKA

od 01.07.2017 do 21.07.2017 Vysoká škola zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety, N.O.,

ako občan - osobná asistencia v období

od 06.03.2015 do 17.08.2015.

11.8. Z výpisu zo živnostenského registra Okresný úrad Bratislava obchodné meno C. IČO: 34959246 zo dňa 06.08.2017 vyplýva, že podnikateľský subjekt ukončil podnikateľskú činnosť vo všetkých predmetoch podnikania uvedených v dokladoch o živnostenskom oprávnení ku dňu 23.01.2016. V období od 01.11.2014 do 23.01.2016 mal zapísaný ako predmet podnikania reklamné a marketingové služby, nákladná cestná doprava s vozidlami s celkovou hmotnosťou do 3,5 t vrátane prípojného vozidla, pričom však podnikateľský subjekt mal odo dňa 24.04.2015 pozastavenú činnosť.

11.9. Podľa daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2014 mal žalobca v roku 2014 úhrn príjmov od všetkých zamestnávateľov v sume 971,77 eur z toho úhrn príjmov plynúcich na základe dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru 22,80 eur a príjmy zo živnosti v sume 1.026,67 eur. Základ dane z príjmov po znížení o nezdaniteľnú časť bol v uume 0,00 eur.

Podľa daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2015 mal žalobca v roku 2015 úhrn príjmov od všetkých zamestnávateľov v sume 2.238,57 eur a príjmy z činností, ktoré nie sú živnosťou

ani podnikaním v sume 6.458,40 eur. Základ dane z príjmov po znížení o nezdaniteľnú časť bol v ume 2.010,41 eur.

Podľa daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2016 mal žalobca v roku 2016 úhrn príjmov od všetkých zamestnávateľov v sume 8.715,22 eur a príjmy z činností, ktoré nie sú živnosťou ani podnikaním v sume 506,45 eur. Základ dane z príjmov po znížení o nezdaniteľnú časť bol v ume 4.048,08 eur.

12. Žalobca v priebehu konania uviedol, že má vysokoškolské vzdelanie 2. stupňa, absolvoval Technickú univerzitu vo Zvolene, odbor všeobecná ekológia. Jeho pracovné zameranie je na ochranu prírody a krajinné plánovanie. Po daní výpovede žalovaným po vyradení z evidencie uchádzačov o zamestnanie na úrade práce pracoval v spoločnosti IKEA Bratislava ako skladník. Osobnú asistenciu zdravotne ťažko postihnutým občanom vykonával pre 4 klientov, ktorých sprevádzal pri rôznych príležitostiach podľa ich potreby ako napr. k lekárom. Za osobnú asistenciu bol platený v hodinovej sadzbe vždy za ten úkon, pri ktorých klientov sprevádzal resp. ktorý pre nich urobil a to z finančných prostriedkov, ktoré dostávali na tento účel od štátu. Následne som bol zamestnaný v neziskovej organizácii DEPAUL SLOVENSKO kde pracoval ako ošetrovať v zariadení sociálnej služby. V rámci zamestnania u zamestnávateľa Vysoká škola zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety pracoval na pozícii logista rozvojového projektu. Od dania výpovede žalovaným nepracoval v odbore, na ktoré má vzdelanie z dôvodu, že sa mu nepodarilo nájsť si prácu v tomto odbore i napriek tomu že ju hľadal a snažil sa vo svojom odbore i zamestnať. Čo sa týka pozastavenia činnosti živnostenského oprávnenia od 04/2015 do 04/2016 uviedol, že túto pozastavil z dôvodu že aktivity, ktoré na začiatku vykonával neprinášali taký finančný efekt ako očakával a uvažoval aj o zrušení živnostenského oprávnenia. Žalobca tiež uviedol, že má 2 dcéry, spláca hypotéku a situácia, ktorá nastala daním výpovede zo štátnozamestnaneckého pomeru mala za dôsledok, že musel zrušiť sporenie pre svoje deti a musel sa zamestnať, aby dokázal prežiť. Príjem, ktorý mal v období od skončenia štátnozamestnaneckého pomeru výpovedou mal oveľa nižší ako príjem, ktorý mal počas štátnozamestnaneckého pomeru u žalovaného.

13. Súd základ uplatneného nároku žalobcu na náhradu funkčného platu v súvislosti s neplatným skončením štátnozamestnaneckého pomeru posúdil podľa Zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe v spojení so Zákonom č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce, nakoľko žalobca je v štátnozamestnaneckom pomere u žalovaného.

14. Podľa § 55 Zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak štátny zamestnanec vykonával štátnu službu podľa tohto zákona alebo podľa osobitného predpisu, vykonával prácu vo verejnom záujme alebo vykonával inú závislú prácu pre zamestnávateľa, ktorý je služobným úradom podľa tohto zákona, počas doby, za ktorú je služobný úrad povinný poskytnúť mu funkčný plat z dôvodu neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, povinnosť služobného úradu poskytnúť štátnemu zamestnancovi tento funkčný plat sa znižuje o funkčný plat alebo mzdu za uvedenú činnosť.

Podľa § 56 Zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak sa štátny zamestnanec domnieva, že k skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona nedošlo, môže sa obrátiť na súd najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa doručenia písomného potvrdenia podľa § 52 ods. 3. Ak podľa právoplatného rozhodnutia súdu k skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona nedošlo, nároky štátneho zamestnanca sa posudzujú ako pri neplatnom okamžitom skončení štátnozamestnaneckého pomeru; na tohto štátneho zamestnanca sa primerane použije aj ustanovenie § 55.

Podľa § 120 Zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe v znení v čase výpovede účinného v znení do 31.12.2013 na štátnozamestnanecké vzťahy sa primerane použijú ustanovenia § 10, § 11a ods. 1, § 12, § 13 ods. 4 a 7, § 15, § 16, § 17 ods. 1 a 3, § 19, § 20, § 32 až 41, § 49 ods. 1 až 3 a 5, § 52, § 55 ods. 2 písm. c) až f), § 60, § 61 ods. 1, 2 a 4, § 63 ods. 4 až 6, § 64 ods. 1 a 2, § 67, § 69, § 70, § 72, § 74, § 75 ods. 3 a 4, § 76 ods. 3, 4 a 6, § 77 až 80, § 84 ods. 3 a 4, § 85 ods. 2 až 6, 8 a 9, § 85a, § 86 až 95, § 96 ods. 1, 2, 4, 6 a 7, § 96a, § 96b, § 97 ods. 1 až 11, § 98 až 102, § 104, § 104a, § 105 až 114, § 116 ods. 2 a 3, § 117, § 129 až 132, § 136 až 139, § 141, § 142, § 143, § 144, § 144a, § 145 až 148, § 150, § 151, § 152 ods. 1, 2, 4 až 8, § 156, § 157 ods. 3, § 158 až 160, § 161 ods. 1, § 164 až 170, § 177 až 185, § 187 až 189, § 191 ods. 2 až 4, § 192 až 198, § 217 až 222, § 230 až 236 a § 240 Zákonníka práce.

Podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce v znení účinnom v čase dania výpovede ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

Podľa § 79 ods. 2 Zákonníka práce ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy za čas presahujúci 12 mesiacov zamestnancovi vôbec nepriznať. Náhrada mzdy môže byť priznaná najviac za čas 36 mesiacov.

15. Súd po vyhodnotení vykonaného dokazovania a po právnom vyhodnotení veci dospel k záveru, že žaloba žalobcu v časti uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi náhradu funkčného platu z dôvodu neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru je dôvodná v sume 52.727,04 eur s príslušenstvom a v ostatnej časti žalobu žalobcu zamietol.

16. Funkčný plat žalobcu bol v čase dania výpovede zo štátnozamestnaneckého pomeru vo výške 1.423,50 eur ako preukázateľne vyplýva z oznámenie o výške a zložení funkčného platu číslo 3304/2013-1.8.1 zo dňa 28.06.2013 a zo mzdového listu žalobcu za rok 2013. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu funkčného platu za jednotlivé mesiace v období od 01.12.2013 do 31.05.2017 zohľadniac valorizáciu miezd v danom období v súlade s nariadeniami vlády Slovenskej republiky, ktorými sa stanovujú zvýšené platové tarify štátnych zamestnancov. Žalobca si uplatnil náhradu funkčného platu za mesiac december 2013 v sume 1.423,50 eur, za mesiac januára 2014 až december 2014 v sume 1.440,42 eur, mesiac januára 2015 až jún 2015 v sume 1.454,46 eur, za mesiac júl 2015 až december 2015 v sume 1.463,64 eur, mesiac január 2016 až december 2016 v sume 1.500,90 eur a za mesiac január 2017 až máj 2017 v sume 1.539,78 eur. Žalobcom vyčíslený funkčný plat za ten ktorý mesiac v období od 01.12.2013 do 31.05.2017 žalovaný nerozporoval, uviedol, že funkčný plat žalobca vyčísli správne. Medzi stranami nebol sporný ani žalobcom uvádzaný deň splatnosti funkčného platu a to 9. deň toho ktorého nasledujúceho kalendárneho mesiaca. Splatnosť funkčného platu žalobcu v 9. deň nasledujúceho kalendárneho mesiaca vyplynula i z Čl. 4 bod 8 podnikovej kolektívnej zmluvy pre štátnych zamestnancov v štátnej službe na rok 2012 uzavretej medzi Ministerstvom životného prostredia Slovenskej republiky a Základnou organizáciou Slovenského odborového zväzu verejnej správy spolu so Základnou organizáciou odborového zväzu pracovníkov baní, geológie a naftového priemyslu.

17. Súd priznal žalobcovi nárok na náhradu funkčného platu za obdobie od 01.12.2013 do 30.11.2016 teda odo dňa kedy uplynula výpovedná doba žalobcovi a do dňa uplynutia 36 mesiacov po daní neplatnej výpovede zo štátnozamestnaneckého pomeru. Súd pri výpočte náhrady funkčného platu vychádzal z funkčného platu žalobcu zohľadniac valorizáciu miezd v danom období, nakoľko takto vyčíslený funkčný plat žalobcu nebol medzi stranami sporný. Súd žalobcovi priznal nárok na náhradu funkčného platu za mesiac december 2013 v sume 1.423,50 eur, za obdobie január 2014 až december 2014 v sume 17.285,04 eur (1.440,42 eur x 12 mesiacov), za obdobie január 2015 až jún 2015 v sume 8.726,76 eur (1.454,46 eur x 6 mesiacov), za obdobie júl 2015 až december 2015 v sume 8.781,84 eur (1.463,64 eur x 6 mesiacov), za obdobie január 2016 až november 2016 v sume 16.509,90 eur (1.500,90 eur x 11 mesiacov). Žalobcovi patrí za 36 mesiacov v období od 01.12.2013 do 30.11.2016 náhrada funkčného platu spolu vo výške 52.727,04 eur.

18. Súd žalobu žalobcu presahujúcu nárok na náhradu funkčného platu v súvislosti s neplatným skončením štátnozamestnaneckého pomeru nad 36 mesiacov s poukazom na ustanovenie § 79 ods. 2 Zákonníka práce zamietol, keď podľa citovaného ustanovenia § 79 ods. 2 Zákonníka práce náhrada mzdy môže byť priznaná najviac za čas 36 mesiacov.

19. Žalobca si si uplatnil z náhrady mzdy za jednotlivé mesiace i úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti mzdy t.j. vždy od 10. dňa toho ktorého mesiaca do zaplatenia.

20. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 129 ods. 1 Zákonníka práce mzda je splatná pozadu za mesačné obdobie, a to najneskôr do konca nasledujúceho kalendárneho mesiaca, ak sa v kolektívnej zmluve alebo v pracovnej zmluve nedohodlo inak.

Podľa § 132 Zákonníka práce ustanovenia § 129 až 131 sa vzťahujú rovnako aj na náhradu mzdy a náhradu za čas pracovnej pohotovosti, ak ide o ich splatnosť, výplatu a vykonávanie zrážok.

21. Ak je dlžník v omeškaní má veriteľ právo požadovať podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka úroky z omeškania, výšku ktorých stanovuje vykonávací predpis t.j. Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z. Rozsudok súdu priznávajúci náhradu mzdy z neplatného rozviazania pracovného pomeru má povahu deklaratórneho rozsudku, t.j. iba potvrdzuje už jestvujúce hmotné práva a povinnosti. Priznaním náhrady mzdy sa nekonštituuje žiadny nový právny vzťah, ale hmotnoprávnemu vzťahu sa iba (procesne) dodáva kvalita vykonateľného práva. Povinnosť zamestnávateľa poskytnúť zamestnancovi náhradu mzdy z neplatného rozviazania (skončenia) pracovného pomeru - a s tým súvisiaca splatnosť tejto náhrady - teda nevzniká až súdnym rozhodnutím, ale vyplýva z citovaných ustanovení hmotného práva. Nevyplatenie náhrady mzdy v lehote splatnosti má za následok omeškanie s možnosťou požadovať úroky z omeškania vo výške ustanovenej pre občianskoprávne vzťahy. Keďže Zákonník práce (zákon č. 311/2001 Z.z.) a ani iný pracovnoprávny predpis nepodáva úpravu o úroku z omeškania, treba postupovať i v takomto prípade podľa občianskoprávných predpisov. Pri omeškaní s náhradou mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru platí preto výška úrokov z omeškania určená nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. pre omeškanie s plnením peňažného dlhu (nariadenie v § 3 a § 4 je vykonávacím predpisom k § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

21.1. Úrok z omeškania je vo svojej podstate majetkovou sankciou. Má veriteľa (zamestnanca) odškodniť za to, že nemohol použiť dlhovanú istinu náhrady mzdy, úžitky ktorej na druhej strane mohol za čas meškania poberať dlžník (zamestnávateľ). Pri rozhodovaní o priznaní úroku z omeškania nie je rozhodujúce, či žalovaný omeškanie zavinil, resp. dôvod omeškania; na vznik nároku na úrok z omeškania stačí, že zákonom stanovená lehota plnenia uplynula. (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spisová značka. 1 Cdo 116/2008).

21.2. Súd s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 116/2008 priznal žalobcovi i uplatnené úroky z omeškania za omeškanie žalovaného so zaplatením náhrady funkčného platu za každý mesiac a to od 10. dňa v nasledujúcom mesiaci, keď medzi stranami nebolo sporné, že splatnosť funkčného platu bola dohodnutá do 9. dňa v mesiaci a to s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 1.423,50 eur odo dňa 10.01.2014 do zaplatenia (za december 2013), 5,25% ročne zo sumy 1.440,42 eur odo dňa 10.02.2014 do zaplatenia (za január 2014), 5,25% ročne zo sumy 1.440,42 eur odo dňa 10.03.2014 do zaplatenia (za február 2014), 5,25% ročne zo sumy 1.440,42 eur odo dňa 10.04.2014 do zaplatenia (za marec 2014), 5,25% ročne zo sumy 1.440,42 eur odo dňa 10.05.2014 do zaplatenia (za apríl 2014), 5,15% ročne zo sumy 1.440,42 eur odo dňa 10.06.2014 do zaplatenia (za máj 2014), 5,15% ročne zo sumy 1.440,42 eur odo dňa 10.07.2014 do zaplatenia (za jún 2014), 5,15% ročne zo sumy 1.440,42 eur odo dňa 10.08.2014 do zaplatenia (za júl 2014), 5,05% ročne zo sumy 1.440,42 eur odo dňa 10.09.2014 do zaplatenia (za august 2014), 5,05% ročne zo sumy 1.440,42 eur odo dňa 10.10.2014 do zaplatenia (za september 2014), 5,05% ročne zo sumy 1.440,42 eur odo dňa 10.11.2014 do zaplatenia (za október 2014), 5,05% ročne zo sumy 1.440,42 eur odo dňa 10.12.2014 do zaplatenia (za november 2014), 5,05% ročne zo sumy 1.440,42

eur odo dňa 10.01.2015 do zaplattenia (za december 2014), 5,05% ročne zo sumy 1.454,46 eur odo dňa 10.02.2015 do zaplattenia (za január 2015),
5,05% ročne zo sumy 1.454,46 eur odo dňa 10.03.2015 do zaplattenia (za február 2015), 5,05% ročne zo sumy 1.454,46 eur odo dňa 10.04.2015 do zaplattenia (za marec 2015),
5,05% ročne zo sumy 1.454,46 eur odo dňa 10.05.2015 do zaplattenia (za apríl 2015),
5,05% ročne zo sumy 1.454,46 eur odo dňa 10.06.2015 do zaplattenia (za máj 2015),
5,05% ročne zo sumy 1.454,46 eur odo dňa 10.07.2015 do zaplattenia (za jún 2015),
5,05% ročne zo sumy 1.463,64 eur odo dňa 10.08.2015 do zaplattenia (za júl 2015),
5,05% ročne zo sumy 1.463,64 eur odo dňa 10.09.2015 do zaplattenia (za august 2015),
5,05% ročne zo sumy 1.463,64 eur odo dňa 10.10.2015 do zaplattenia (za september 2015), 5,05% ročne zo sumy 1.463,64 eur odo dňa 10.11.2015 do zaplattenia (za október 2015), 5,05% ročne zo sumy 1.463,64 eur odo dňa 10.12.2015 do zaplattenia (za november 2015), 5,05% ročne zo sumy 1.500,90 eur odo dňa 10.01.2016 do zaplattenia (za december 2015), 5,05% ročne zo sumy 1.500,90 eur odo dňa 10.02.2016 do zaplattenia (za január 2016),
5,05% ročne zo sumy 1.500,90 eur odo dňa 10.03.2016 do zaplattenia (za február 2016), 5,00% ročne zo sumy 1.500,90 eur odo dňa 10.04.2016 do zaplattenia (za marec 2016),
5,00% ročne zo sumy 1.500,90 eur odo dňa 10.05.2016 do zaplattenia (za apríl 2016),
5,00% ročne zo sumy 1.500,90 eur odo dňa 10.06.2016 do zaplattenia (za máj 2016),
5,00% ročne zo sumy 1.500,90 eur odo dňa 10.07.2016 do zaplattenia (za jún 2016),
5,00% ročne zo sumy 1.500,90 eur odo dňa 10.08.2016 do zaplattenia (za júl 2016),
5,00% ročne zo sumy 1.500,90 eur odo dňa 10.09.2016 do zaplattenia (za august 2016),
5,00% ročne zo sumy 1.500,90 eur odo dňa 10.10.2016 do zaplattenia (za september 2016), 5,00% ročne zo sumy 1.500,90 eur odo dňa 10.11.2016 do zaplattenia (za október 2016), 5,00% ročne zo sumy 1.500,90 eur odo dňa 10.12.2016 do zaplattenia (za november 2016).

22. Žalovaný žiadal, aby súd žalobcovi náhradu funkčného platu za čas, ktorý presiahne 12 mesiacov nepriznal, keď žalobca bol od skončenia štátnozamestnaneckého pomeru t.j. od 01.12.2013 do 31.07.2014 evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny a poberal dávky v nezamestnanosti a následne vykonával prácu a bol ako zamestnanec v pracovnom pomere prakticky nepretržite až do opätovného nástupu do práce u žalovaného dňa 05.10.2017 a v období od 01.11.2014 do 23.01.2016 vykonával podnikateľskú činnosť a teda mal pravidelný stabilný príjem.

22.1. Žalobca s uplatnením moderačného práva v zmysle § 79 ods. 2 Zákonníka práce nesúhlasil, mal za to, že primerane znížiť resp. vôbec nepriznať náhradu mzdy nad 12 mesiacov v zmysle § 79 ods. 2 možno len výnimočne a to v prípade ak výkon práva na náhradu mzdy z neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru zaručeného by bol v rozpore s dobrými mravmi v zmysle čl. 2 Zákonník práce. Žalobca mal za to, že by bolo nespravodlivé keby súd vyhovel žiadosti žalovaného, ktorý by takýmto spôsobom mal prospech z vlastného protiprávneho konania. Ďalej poukázal na skutočnosť, že jeho príjmy z pracovnoprávných vzťahom ako aj z podnikateľskej činnosti boli neporovnateľne nižšie ako bol jeho funkčný plat, na ktorý by mal nárok keby s ním nebol protiprávne skončený štátnozamestnanecký vzťah.

23. Súd v zmysle § 79 ods. 2 Zákonníka práce na základe žiadosti zamestnávateľa pri rozhodovaní o nepriznaní náhrady mzdy nad dvanásť mesiacov musí prihliadnuť k tomu či zamestnanec mal možnosť obstaráť si inú vhodnú prácu, za akých podmienok, či a aké zárobky dosahoval prípadne prečo sa po skončení pracovného pomeru do práce nezapojil. Náhrada mzdy podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce nemá charakter ekvivalentu mzdy, ktorú zamestnanec nemohol zarábať v dôsledku toho, že mu zamestnávateľ znemožnil konať prácu, ku ktorej sa zaviazal podľa pracovnej zmluvy a ku ktorej bol tiež schopný a ochotný, ale má povahu satisfakcie voči zamestnancovi a súčasne aj sankcie voči zamestnávateľovi, ktorý bezdôvodne pristúpil ku skončeniu pracovného pomeru výpoveďou so zamestnancom.

23.1. Súd mal za to, že s poukazom na citované ustanovenie § 79 ods. 2 Zákonníka práce, keď žalovaný žiadal prihliadnuť na toto ustanovenie, je nepriznanie náhrady mzdy žalobcovi za obdobie nad dvanásť mesiacov neprimerané, keď z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca sa do práce zapojil ale v dôsledku toho, že sa mu nepodarilo obstaráť si vhodnú prácu primeranú jeho vzdelaniu a profesnej oblasti (ochranu prírody a krajinné plánovanie). Žalobca preukázateľne nedosahoval zárobky ako by dosahoval keby s ním nebol skončený štátnozamestnanecký pomer. Z predložených listinných dokladov žalobca preukázal, že jeho príjmy po daní výpovede boli neporovnateľne nižšie a z toho dôvodu mal súd za to, že by bolo voči žalobcovi, s ktorým žalovaný neplatne skončil štátnozamestnanecký pomer,

nespravodlivé ak by mu súd náhradu mzdy nad 12 mesiacov nepriznal. Na viac žalovaný nijakým spôsobom tvrdenia žalobcu o nemožnosti nájsť si vhodnú prácu v oblasti a so zameraním jeho odbornosti nijako nerozporoval a v tom smere ani nenavrhol vykonať dokazovanie.

23.2. Právnou normou pre súd ako orgán aplikujúci právo nie je totiž len samotný text právneho predpisu, ale predovšetkým význam tohto textu meniaci sa v priestore a čase. Systémová zmena v roku 1989 mala v právnom poriadku za následok hodnotovú zmenu v smere hodnotovej diskontinuity s predchádzajúcim obdobím. Ústava Slovenskej republiky prijatá s účinnosťou od 1.10.1992 v čl. 2 ods. 3 ustanovila, že každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá. Stanovila tak zásadu rešpektujúcu jednu zo základných hodnôt právneho štátu a to hodnotu slobody konania. Zmyslom tejto zásady je, že právnou povinnosť možno uložiť iba zákonom alebo na základe zákona a v jeho medziach. Interpretácia vychádzajúca z predpokladu povinnosti zamestnanca, s ktorým bol neplatne skončený pracovný pomer, zapojiť sa do práce u iného zamestnávateľa, je v rozpore s uvedeným čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, pretože takáto povinnosť neexistuje. Z nejestvujúcej povinnosti preto nemožno vyvodzovať pre zamestnanca nepriaznivé dôsledky v podobe zníženia, prípadne nepriznania náhrady mzdy.

Hodnotová zmena v právnom poriadku mala za následok zmenu významu normatívneho textu (právneho pravidla) obsiahnutého v ustanovení § 79 ods. 2 Zákonníka práce, ktoré treba vykladať tak, že súd môže na žiadosť zamestnávateľa náhradu mzdy za čas presahujúci deväť mesiacov primerane znížiť, prípadne vôbec nepriznať len výnimočne, a to v prípadoch, ak výkon práva na náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru, zaručeného ustanovením § 79 ods. 1 Zákonníka práce, by bol v rozpore s dobrými mravmi v zmysle čl. 2 Zákonníka práce. Takýto výklad je podľa názoru dovolacieho súdu ústavne súladný nielen z dôvodu, že chráni hodnotu slobody, ale aj z dôvodu, že rešpektuje zároveň najvyššobecnjšiu hodnotu právneho štátu a to hodnotu spravodlivosti. Tejto hodnote zodpovedá poskytnutie ochrany proti bezpráviu a naplnenie všeobecných právnych zásad, podľa ktorých každý je povinný znášať dôsledky svojho protiprávneho konania a nikto nemôže mať prospech z vlastnej nepoctivosti. To zároveň znamená, že § 79 ods. 2 Zákonníka práce nemôže byť aplikovaný takým spôsobom, aby sa tým prakticky negovalo poskytnutie ochrany zamestnancovi vyplývajúcej z ods. 1 tohto ustanovenia a aby sa vyplatilo konať protiprávne (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 157/2010).

23.3. Súd neprihliadol na žiadosť žalovaného o nepriznanie náhrady mzdy nad 12 mesiacov tiež z dôvodu, že žalovaný len vo všeobecnosti na žalobcom predložené doklady ohľadne jeho zamestnania po daní neplatnej výpovede poukázal a uviedol, že vzhľadom k tomu, že žalobca bol v období po daní výpovede zamestnaný a mal oprávnenie na vykonávanie podnikateľskej činnosti, je potrebné náhradu mzdy žalobcovi nad 12 mesiacov nepriznať. K príjmom žalobcu v období po daní neplatnej výpovede sa však už nijakým spôsobom nevyjadril a to i napriek tomu, že z daňového priznania žalobcu za rok 2014, 2015 a 2016 jednoznačne vyplynulo, že príjmy, ktoré dosahoval žalobca boli neporovnateľne nižšie ako príjmy, ktoré by dosahoval v prípade že by s ním nebol skončený štátnozamestnanecký pomer.

24. Žalovaný žiadal, aby súd v prípade, že neuplatní moderačné právo a prizná žalobcovi náhradu mzdy v rozsahu 36 mesiacov od priznanej náhrady mzdy odpočítal dávky v nezamestnanosti, ktoré žalobca poberal a príjmy z pracovnoprávných, iných obdobných vzťahov ako aj z podnikateľskej činnosti.

24.1. Súd na žiadosť žalovaného o odpočítanie dávok nezamestnanosti a príjmov žalobcu v období od 01.12.2013 do 30.11.2016 t.j. v období 36 mesiacov od neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru neprihliadol. Z citovaného § 79 ods. 1 Zákonníka práce je nepochybný a ničím podmienený nárok žalobcu ako zamestnanca na náhradu mzdy (funkčného platu), nakoľko žalovaný ako zamestnávateľ dal žalobcovi ako štátnemu zamestnancovi neplatnú výpoveď a žalobca trval na ďalšom zamestnávaní. Náhrada mzdy podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce má povahu satisfakcie voči zamestnancovi a súčasne aj sankcie voči zamestnávateľovi, ktorý bezdôvodne pristúpil ku skončeniu pracovného pomeru výpoveďou so zamestnancom. Dávky v nezamestnanosti, ktoré boli žalobcovi vyplácané počas jeho nezamestnanosti v období od 01.12.2013 do 31.07.2014, keď bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nie je možné odpočítať z dôvodu, že tieto boli žalobcovi vyplácané v období 12 mesiacov od neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, teda v období, za ktoré má žalobca ako zamestnanec nárok na náhradu mzdy podľa § 79 ods. 2 Zákonníka práce. Vo vzťahu k žiadosti žalovaného o zohľadnenie príjmov žalobcu v období presahujúcom 12 mesiacov t.j. od 01.12.2014 do 30.11.2016 súd uvádza, že ani v tomto období neprihliadol na žiadosť žalovaného o odpočítanie príjmov žalobcu, ktoré dosiahol. Žalobca v uvedenom období v čase od 01.11.2014 do 23.04.2015 podnikal na základe živnostenského oprávnenia, v období od 06.03.2015 do 17.08.2015 poskytoval osobnú asistenciu občanom so zdravotným ťažkým postihnutím, v období od 18.08.2015 do 31.01.2016 bol

zamestnaný v DEPAUL SLOVENSKO, nezisková organizácia a v období od 01.02.2016 do 31.07.2016 bol zamestnaný Vysokou školou zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety, N.O. a od 22.08.2016 do 31.12.2016 opätovne v DEPAUL SLOVENSKO, nezisková organizácia. Podľa žalobcom predloženého daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2015 mal žalobca príjem za rok 2015 od všetkých zamestnávateľov v sume 2.238,57 eur a príjmy z činností, ktoré nie sú živnosťou ani podnikaním v sume 6.458,40 eur a výdavky 2.583,36 eur. Základ dane z príjmov pred znížením o nezdaniteľnú časť základu dane predstavoval sumu 5.813,74 eur a po znížení o nezdaniteľnú časť sumu 2.010,41 eur čo po matematickom vyčíslení prestavovalo mesačne sumu 167,53 eur. Podľa daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2016 mal žalobca príjem za rok 2016 od všetkých zamestnávateľov v sume 8.715,22 eur a príjmy z činností, ktoré nie sú živnosťou ani podnikaním v sume 506,45 eur a výdavky 202,58 eur. Základ dane z príjmov pred znížením o nezdaniteľnú časť základu dane predstavoval sumu 7.851,41 eur a po znížení o nezdaniteľnú časť sumu 4.048,08 eur čo prestavovalo mesačne sumu 337,34 eur.

Súd náhradu mzdy žalobcovi za čas presahujúci 12 mesiacov neznížil z dôvodov už uvedených v bode 23 tohto rozsudku, keď mal za to, že žalobcovi patrí náhrada mzdy i za čas presahujúci 12 mesiacov v celej výške funkčného platu, ktorý by žalobca dosahoval nebyť neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru.

25. Žalovaný žiadal, aby súd v prípade ak žalobe žalobcu vyhovie a rozhodne o náhrade funkčného platu žalobcu, zohľadnil žalovaným vyplatené odstupné žalobcovi v dôsledku skončenia štátnozamestnaneckého pomeru vo výške 4.270,50 eur, teda vo výške trojnásobku funkčného platu žalobcu.

26. Podľa § 1 ods. 4 Zákonníka práce ak tento zákon v prvej časti neustanovuje inak, vzťahujú sa na právne vzťahy podľa odseku 1 všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

25. Subsidiárna pôsobnosť Občianskeho zákonníka vo vzťahu k všeobecnej 1. časti Zákonníka práce je zakotvené v citovanom ustanovení § 1 ods. 4 Zákonníka práce a znamená, že to čo Zákonník práce neupravil špeciálne v prvej všeobecnej časti t.j. v § 1 až § 40 sa spravuje všeobecnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka t.j. ustanoveniami §1 až § 122 Občianskeho zákonníka. Inštitút započítania (kompenzácie) jednostranným právnym úkonom je obsiahnutý v prvej hlave 8. časti Občianskeho zákonníka, v úprave záväzkového práva, na ktoré ustanovenia sa subsidiárna pôsobnosť Občianskeho zákonníka nevzťahuje. Práva a povinnosti z pracovno-právnych vzťahov zanikajú spôsobmi uvedenými v § 32 a nasl. Zákonníka práce a to dohodou o sporných nárokoch, uspokojením nároku, uplynutím doby, na ktorú boli obmedzené, smrťou zamestnanca, prípadne neuplatnením práva v stanovenej lehote - preklúziou. Výpočet spôsobov zániku práv a povinností je v Zákonníku práce uvedený taxatívne, čo znamená, že iným, v Zákonníku práce neuvedeným spôsobom, práva a povinnosti z pracovno-právnych vzťahov nezaniakajú. Z uvedeného je teda zrejmé, že pohľadávky z pracovno-právnych vzťahov predstavujú také pohľadávky, ktoré nemožno započítať a ani proti nim nie je možné namietat' započítanie jednostranným úkonom. Zákonník práce nepozná inštitút započítania (kompenzácie) tak ako je upravený v § 580 Občianskeho zákonníka a teda zamestnávateľ svoje pohľadávky voči zamestnancovi musí uplatniť samostatnou žalobou a nie započítacou námietkou.

25.1. Súd vzhľadom na uvedené na námietku žalovaného vo vzťahu k vyplatenému odstupnému žalobcovi nemohol prihliadnuť a túto žalovaným vyplatenú sumu, na nárok žalobcu na náhradu mzdy v dôsledku neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru započítať a o túto sumu nárok žalobcu znížiť. Je na žalovanom, aby si svoj nárok v prípade nedobrovoľného vrátenia vyplateného odstupného žalobcom uplatnil samostatnou žalobou.

26. Žalobca sa voči žalovanému v súvislosti s uplatneným nárokom na náhradu funkčného platu v dôsledku odmeny pri dosiahnutí 50. rokov veku vo výške 1.539,78 eur s úrokom z omeškania 5% ročne odo dňa 10.02.2017 do zaplatenia. Nárok na zaplatenie odmeny žalobca odôvodnil Čl. 4 bod 9 podnikovej kolektívnej zmluvy, podľa ktorého služobný úrad poskytne štátnemu zamestnancovi odmenu v sume jeho funkčného platu pri dosiahnutí 50 rokov veku ak jeho štátnozamestnanecký pomer v služobnom úrade v čase dosiahnutia veku 50 rokov trval minimálne 12 po sebe nasledujúcich kalendárnych mesiacov.

Žalobca dosiahol vek 50 rokov 14.01.2017.

26.1. Žalovaný nárok žalobcu na zaplatenie odmeny pri dosiahnutí 50. rokov veku žiadal zamietnuť, uviedol, že predmetom konania je náhrada mzdy (funkčného platu) pričom odmenu pri dosiahnutí 50 rokov veku rozhodne nemožno stotožňovať s náhradou mzdy resp. ju za náhradu mzdy považovať. V danom prípade teda nejde o rovnaké mzdové nároky.

27. Súd nárok žalobcu na zaplatenie sumy 1.539,78 eur s príslušenstvom uplatnený titulom nároku na zaplatenie odmeny ako nedôvodný zamietol. Súd sa stotožnil s tvrdením žalovaného, že nárok žalobcu na zaplatenie odmeny pri dosiahnutí 50. rokov veku nie je nárokom súvisiacim s náhradou funkčného platu v súvislosti s neplatným skončením štátnozamestnaneckého pomeru. Ustanovenia Zákonníka práce upravujúce nároky z neplatného skončenia pracovného pomeru (teraz § 77 až § 80) majú povahu lex specialis, v dôsledku čoho sa na práva a povinnosti účastníkov pracovného pomeru v období, v ktorom sú ich vzťahy sporné v dôsledku skončenia pracovného pomeru, neaplikujú všeobecné ustanovenia Zákonníka práce a iných pracovnoprávných predpisov, ale podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce zamestnancovi patrí pri neplatnom skončení pracovného pomeru náhrada mzdy vo výške priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnaní, až do doby, kedy mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci, alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru. Táto špeciálna právna úprava vylučuje, aby pri neplatnom skončení pracovného pomeru mohla byť za dobu, počas ktorej boli vzťahy medzi účastníkmi v dôsledku rozviazania pracovného pomeru sporné a počas ktorej zamestnávateľ neumožnil zamestnancovi vykonávať prácu, priznaná náhrada mzdy z iného dôvodu napr. náhrada mzdy pre prekážky v práci alebo za nevyčerpanú dovolenku (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 6/2008 z 26. februára 2009). So zreteľom na uvedené mal za to, že žalobca sa nedôvodne domáhal zaplatenia odmeny pri dosiahnutí 50. rokov veku vo výške 1.539,78 eur s príslušenstvom teda, že mu vznikol okrem náhrady funkčného platu aj iný finančný nárok, resp. že mu vznikla voči žalovanému iná pohľadávka na plnenie z neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru.

28. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu v konaní

Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa § 262 ods. 3 Civilného sporového poriadku ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitýmnym rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

29. Súd o náhrade trov konania v súvislosti s nárokom žalobcu na určenie neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, o ktorom rozhodol čiastočným rozsudkom č.k. 16Cpr 1/2014-254 zo dňa 21. septembra 2015, rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, keď žalobca bol úplne úspešný a preto má nárok na plnú náhradu trov konania a teda aj odvolacieho konania v súvislosti s uplatnením tohto nároku. V súvislosti s nárokom žalobcu na náhradu funkčného platu a nároku na odmenu pri dosiahnutí 50. rokov veku súd rozhodol o náhrade trov konania podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku teda podľa pomerného úspechu žalobcu v spore a priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 66%. Žalobca sa voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy spolu vo výške 63.466,92 eur (61.927,14 eur + 1.539,78 eur). V konaní mal úspech v priznanej časti istiny vo výške 52.727,04 eur a žalovaný bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie 10.739,88 eur, keď súd v tejto časti nároku žalobu žalobcu zamietol. Úspech žalobcu predstavuje 83% (súd priznal žalobcovi nárok na zaplatenie 52.727,04 eur), úspech žalovaného predstavuje 17% (súd žalobu v časti o zaplatenie 10.739,88 eur zamietol) a teda celkový (čistý) úspech žalobcu predstavuje 66% (83% - 17%).

O výške náhrady trov konania súd podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným rozhodnutím.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolacie dôvody).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

V prípade, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.